

16.402

Централна избирателна комисия
вх. № ДВР-10-13/04-10-16

Чрез
ЦЕНТРАЛНАТА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ

До
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЖАЛБА

от:
ВАЛЕНТИНА ВАСИЛЕВА ВАСИЛЕВА-ФИЛАДЕЛФЕВС, Председател на Политическа партия „ЕДИННА НАРОДНА ПАРТИЯ”, по ф.д. № 337/2008г. по описа на СГС, БУЛСТАТ:175519298, регистрирана за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум на 6.11.2016 г. с РЕШЕНИЕ № 3585 –НР от 22.09.2016 г.
Адрес: гр.

Телефон:

E-mail: *

Против:
РЕШЕНИЕ № 3707-НР/3.10.2016 г. на ЦИК относно реда за предоставянето и разходването на средствата за медийни пакети в националния референдум на 6 ноември 2016 г.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

В законоустановения срок обжалвам Решение № 3707 – НР от 3.10.2016г. относно реда за предоставянето и разходването на средствата за медийни пакети в националния референдум на 6 ноември 2016 г. в частта, в която с решението е ограничено използването на медийните пакети съгласно чл. 178 ИК само „чрез доставчиците на медийни услуги - телевизии и радиа с национален обхват и печатни медии с „национален тираж“ – т. 2 и т. 9, в която е дадено недопустимото тълкуване на медийна услуга за „целите на настоящото решение“. Решението е постановено в нарушение на материалния закон, неправилно е и необосновано, поради което моля да бъде отменено като незаконосъобразно в обжалваната част. Обжалваната част от решението е постановена и от орган извън кръга на неговите законови правомощия, поради което смятам, че то е и нищожно в тази част. Съображенията ми за това са следните:

В чл. 178, ал. 3 от Изборния кодекс изрично е записано, че „средствата за медийните пакети по ал. 1 и 2 са за сметка на държавния бюджет и се използват за заплащане на

различните платени форми на отразяване на предизборната кампания чрез доставчиците на медийни услуги“. Терминът „доставчик на медийни услуги“ е легален и е пояснен в §1, т. 16 от ДР за Изборния кодекс по следния начин: *„Доставчик на медийна услуга“ е физическо лице – едноличен търговец, или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Редакционна отговорност е упражняването на ефективен контрол върху съдържанието, програмните схеми и каталога на предоставяните услуги. Същото се отнася и за легално дефинирания термин „медийна услуга“ - §1, т. 15 от ДР на ИК, който законодателят е определил като „създаването и разпространението на информация и съдържание, предназначени за значителна част от аудиторията и с ясно въздействие върху нея, независимо от средствата и технологията, използвани за предаването им. Медийни услуги са:*

- а) печатните медии – вестници, списания и други периодични издания;*
- б) медиите, разпространявани чрез електронни съобщителни мрежи, като:*
 - аа) обществените и търговските електронни медии – лицензираните или регистрираните обществени или търговски доставчици на аудио-визуални медийни услуги или радиоуслуги;*
 - бб) онлайн новинарските услуги – електронните издания на вестници, списания, информационни агенции и други електронни издания.“*

Единственото ограничение, което законодателят е направил по отношение на медийната услуга, засяга така наречените социални мрежи като фейсбук, твитър и други подобни, както и личните блогове. Законодателят не е наложил никакво друго ограничение при дефинирането на тези термини, не е изключил нито регионалните медии, нито интернет сайтовете. Нещо повече, в Закон за радио и телевизия, в чл. 2, ал 2 законодателят също е регламентирал понятието медийна услуга и там също не е заложил каквито и да било ограничения от типа, които ЦИК използва.

ЦИК ограничава всички регионални медии – електронни и печатни, както и всички интернет сайтове, някои от които отдавна са надскочили „националния обхват“ и са с международно разпространение, ако в 21 век може да се използват такива понятия, характерни за миналия век.

Извън необоснованата дискриминация, която ЦИК въздига в основание, за да се изпълни фактическият състав на чл. 178, ал. 3 ИК, Централната избирателна комисия се намесва грубо в частноправни отношения, които не подлежат на регулиране от държавата. Партиите са субект на публичното право, но в отношенията си по избор на медиен партньор в хипотезата на чл. 178 ИК те не подлежат на ограниченията, които ЦИК незаконосъобразно се опитва да вмени – а именно с каква медия да сключат договорите си за отразяване на кампанията. С решението си ЦИК поставя под съмнение цитираните и гарантираните в чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България еднакви правни условия за стопанска дейност на всички граждани и юридически лица и поставя в неравностойно положение дадени медии, само въз основа на критерий, който в 21 век е меко казано отживял.

Извън изтъкнатите нарушения на конкретните правни норми (чл. 178, ал. 3 от ИК, чл. 2, ал. 2 от ЗРТ), които водят до неправилност и незаконосъобразност на решението в обжалваната част, ЦИК няма никакво правомощие да законотворчества, като дописва Изборния кодекс, както прави в т. 9 от обжалваното решение. Тълкуването, което се опитва да даде, като дефинира „за целите на настоящото решение“ понятието „медийни услуги“ излиза извън правомощията ѝ на орган по контрола на изборния процес и противоречи директно на нормите

на чл. 178, ал. 3 и § 15 и 16 от ДР на ИК. Чл. 57 ИК е изчерпателен по отношение на правомощията на ЦИК. Това превръща решението в обжалваната му част в нищожно, тъй като е постановено извън кръга от правомощията му.

Предвид изложените съображения, смятам атакуваното решение на ЦИК в обжалваната част за незаконосъобразно, поради изброените противоречия с материалния закон и моля да я отмените като такава. В случай, че приемете, че Решението на ЦИК е постановено от орган извън рамките на неговите законови правомощия, моля да прогласите неговата нищожност в частта, която е обжалвана.

04.10.2016 г.
Гр. София

С уважение:

/Валентина Василева-Филалефевс /

